

„Co zrobiłbym na miejscu Józefa Piłsudskiego 11 listopada 1918 roku?”

Wiktoria Gawarzyńska

kl. 1GR

ZSP nr 2

im. Stanisława Staszica

w Tomaszowie Maz.

Narodowe Święto Niepodległości - 11 listopada 1918 roku. Święto obchodzone corocznie dla upamiętnienia odzyskania przez Polskę niepodległości. Po 123 latach zaborów (1795-1918).

Józef Klemens Piłsudski – polski działacz społeczny i niepodległościowy, żołnierz, polityk, mąż stanu. Urodzony 5 grudnia 1867 w Zułowie, zmarł 12 maja 1935 w Warszawie. Polski działacz niepodległościowy, dowódca wojskowy, polityk, naczelnik państwa Polskiego w latach 1918–1922 i naczelny wódz Armii Polskiej od 11 listopada 1918, pierwszy marszałek Polski od 1920; dwukrotny premier Polski (1926–1928 i 1930), twórca tzw. rządów sanacyjnych w II Rzeczypospolitej wprowadzonych w 1926 po zamachu stanu. W młodości, podczas prowadzenia działalności konspiracyjnej znany pod pseudonimami Wiktor i Mieczysław. Pośród zwolenników Piłsudskiego, zwłaszcza z czasów służby w Legionach, używano jego przydomków – Komendant, Dziadek i Marszałek. Postanowił on przejąć władzę w wyniku: beznadziejnej sytuacji politycznej Polski, wątpliwej sytuacji gospodarczej kraju, sejmokracji, konfliktów z prawicą (a tym samym z Romanem Dmowskim), upadających bez przerwy rządów, ciągłej walki między partiami, lęku przed podjęciem władzy przez Chjeno-Piasta, z Wincentym Witosem na czele, obawy przed niepokojami społeczeństwa, zakończonymi jak wcześniej interwencją policji.

Dnia 10 listopada 1918 roku Józef Piłsudski powraca do Warszawy i jest uwolniony przez Niemców z więzienia w Magdeburgu. Piłsudski, przebywał tam od lata 1917r., aresztowany po tzw. kryzysie przysięgowym. Rada przewidywała funkcję ministra spraw wojskowych dla Piłsudskiego w gabinecie Józefa Świeżyńskiego, pomimo iż dominowali w nim endecy. Sam o niczym nie wiedział, jednak kiedy przybył do Warszawy, Świeżyński był już zdymisjonowany. W tym czasie powstawały lokalne ośrodki władzy polskiej na terenach wszystkich zaborów. Dzięki temu tworzyły się struktury polskiej

państwowości. Piłsudski gwarantował niemieckim żołnierzom bezpieczny powrót do objętej rewolucją ojczyzny. Tym sposobem udało się zażegnać pierwsze niebezpieczeństwo dla przyszłej niepodległości. Manifestanci z PPS próbowali wręczyć Piłsudskiemu sztandar Pogotowia Bojowego PPS. Piłsudski nie przyjął tego sztandaru, ponieważ twierdził, iż nie mógł przyjąć znaku jednej partii tylko miał obowiązek działania w imieniu całego narodu. 11 listopada Rada Regeneracyjna przekazała zwierzchnictwo i naczelne dowództwo nad podległym jej Wojskiem Polskim, a 12 listopada powierzyła misję utworzenia rządu narodowego. Sytuacja polityczna była jednak całkowicie inna niż w 1914r. - nie istniała już carska Rosja, rozpadły się Austro - Węgry, a w Niemczech od kilku dni trwała rewolucja. Polacy zaczęli tworzyć lokalne komitety i przejmować władzę administracyjną.

Czy Józef Piłsudski był dobrym przywódcą?

Piłsudski wychował się w atmosferze tradycji patriotycznych i walki z Rosją. Już w młodym wieku Piłsudski buntował się przeciw rezygnacji swoich współrodaków, którzy żyli przytłoczeni klęską przegranych powstań. Józef Piłsudski zrobił bardzo dużo dla Polski i Polaków, co prawda jego nie wszystkie decyzje były trafne, ale podejmował je kierując się dobrem narodu. W latach 1926 - 1928 i 1930r., był premierem. Tym sposobem wywarł decydujący wpływ na kształt polityki wewnętrznej i zagranicznej II RP. W polityce zagranicznej reprezentował orientację antyradziecką. Walczył o jak najlepszą przyszłość i rozwój gospodarki II RP. Do potwierdzenia, tego iż Piłsudski chciał dobra II RP, przygotowałam kilka argumentów. Jako Naczelnik Sił Zbrojnych ochronił nasz kraj, a także całą Europę przed opanowaniem jej przez bolszewików, którzy pragnęli poszerzyć ziemie ZSRR i przejąć całą cywilizację zachodu. Dokonując przewrotu majowego Marszałek udowodnił po raz kolejny, że najważniejsze jest dobro Ojczyzny i całego narodu.

Po wyborze prezydenta Józef Piłsudski usunął się z polityki. Zamierzał poświęcić się tylko wojsku, zachowując przewodniczenie Ścisłej Radzie Wojennej. 16 grudnia 1922, zainspirowany prawicowymi atakami na nowego prezydenta, zamachowiec zamordował Narutowicza. Według wielu biografów marszałka, dla Piłsudskiego był to szok, który polegał przede wszystkim na ostatecznej utracie wiary w odrodzenie polskiej duszy, tej wiary, z którą Piłsudski powracał z Magdeburga. Wiary, że polskie społeczeństwo dojrzało do suwerennego, niepodległego bytu. Dlatego też, w rozumieniu marszałka, demoralizującym je wciąż, a płynącym od politycznych partii prądom należało przeciwstawić i silny a niepodważalny autorytet, i w razie potrzeby nawet brutalność.

Józef Piłsudski dbał o stosunki polsko-niemieckie i polsko-rosyjskie, dzięki czemu podpisano pakt o nieagresji w 1932 roku z ZSRR i w 1934 r. z Niemcami. Prowadził też politykę zagraniczną z Francją, Anglią oraz Łotwą, Węgrami i Rumunią. Zmarł on 12 maja 1935 roku. Była to akurat 9 rocznica zamachu stanu.

Podsumowując, Józef Piłsudski był pierwszym marszałkiem Polski, jest postacią już należącą do historii, ale również nadal żyjącą w świadomości politycznej. Postacią, która

budziła i wciąż budzi duże emocje, zaczynając od uwielbienia do równie wielkiej nienawiści. Józef Piłsudski zasługuje na nasze szczególne uznanie i wdzięczność. O niezwykłości tego człowieka mówili Polacy jak i również obcy.